

Závěrečná zpráva projektu Pamětníci z Prahy 3 vyprávějí v Paměti národa

V souladu s žádostí a podepsanou smlouvou jsme v rámci projektu oslovili, natočili na kamerový záznam a následně zpracovali podle metodiky Paměti národa rozhovory se čtyřmi pamětníky:

Milena Kozumplíková se narodila 7. března roku 1947. Pochází ze starého zemědělského rodu, její tatínek hospodařil na statku v obci Břešťany ve středních Čechách. V roce 1950 komunističtí funkcionáři rodině znárodnili veškerý majetek, o rok později se Milena, její rodiče a mladší sestra museli z domu vystěhovat. Pamětnice navzdory výborným studijním výsledkům vycházela ze základní školy s cejchem dcery statkáře a nedostala doporučení k dalšímu studiu. Nakonec nastoupila na průmyslovku do Karlových Varech, kterou úspěšně dokončila v roce 1966. Po studiu odešla do Prahy, kde v roce 1968 získala místo na Geologickém ústavu Akademie věd. Tam pracovala dalších třicet let. Během sametové revoluce v listopadu roku 1989 vstoupila do Občanského fóra, za které o rok později kandidovala do zastupitelstva městské části Praha 3. V roce 1998 se stala místostarostkou a o devět let později starostkou Prahy 3 za Občanskou demokratickou stranu. Když ukončila svou aktivní politickou kariéru, založila nadační fond Karla Hartiga, který mapuje osudy účastníků 2. a 3. odboje na Praze 3. V roce 2023 žila Milena Kozumplíková v Praze.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/kozumplikova-milena-1947>

Helena Smolíková, rozená Kameníčková, se narodila 12. prosince 1937 v Praze Emílii a Otakaru Kameníčkovým. Její otec byl za první republiky vojákem z povolání. Účastnil se Pražského povstání. Helena Smolíková byla svědkyní masakru německých civilistů na pražské Bořislavce v květnu 1945. Po válce otce povýšili na majora, do roku 1948 pracoval na Hlavním štábu československé branné moci. Po roce 1948 ho z politických důvodů propustili z armády a rodinu vystěhovali z pražského bytu. V lednu 1951 se Kameníčkoví přestěhovali na grunt v hanácké obci Příkazy k dědečkovi Floriánu Kameníčkoví. V roce 1958 byla venkovská usedlost č.p. 54 – tzv. Kameníčkův grunt – vyhlášena kulturní památkou. Helena Smolíková vystudovala České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze. Roku 1986 prodali s bratrem příkazský grunt Státnímu ústavu památkové péče a ochrany přírody. V roce 2023 žila Helena Smolíková v Praze.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/smolikova-helena-1937>

Václav Dvořák se narodil 6. ledna 1947 v Táboře jako první syn manželů Václava a Růženy Dvořákových. Dětská léta prožil s rodiči a sourozenci na rodinném mlýně ve Vratšově, ale již v šesti letech byl poslán do Prahy, kde nastoupil na internátní školu pro děti s vadami zraku. Jako nadaný žák pokračoval ve studiu nejprve na jedenáctiletce a po maturitě na Vysoké škole ekonomické. V Praze se mu stala druhým domovem týnská farnost vedená Jiřím Reinsbergem a především společenství kolem Mons. Václava Dvořáka, v němž našel své životní místo. Společenství tvořili tajně svěcení kněží, kteří skrytý život mezi lidmi chápali jako své osobní povolání. Pamětník byl po ukončení studia zaměstnán nejprve v čakovickém cukrovaru, později v podniku Oseva. V dubnu roku 1985, krátce před zamýšleným kněžským svěcením, byl v rámci akce StB Saturn zadržen a obžalován z nedovoleného šíření náboženské literatury. V ruzyňské vazbě strávil více než měsíc. Přestože byl podroben

dlouhým výslechům, život společenství neohrozil a nakonec byl pro nedostatek důkazů osvobozen. Kněžské svěcení přijal tajně v prosinci téhož roku. V druhé polovině 80. let se pamětník podepsal pod petici Augustina Navrátila a prohlášení Několik vět. Když se v listopadu roku 1989 účastnil svatořečení Anežky České v Římě, nevěřil, že změny v naší společnosti přijdou tak brzy. Po sametové revoluci se oficiálně začlenil do pražské arcidiecéze, dnes vypomáhá kněžím ve farnostech. Věrný myšlence svého společenství žil dále kněžství spojené s civilním životem, zaměstnancem Osevy zůstal až do roku 2012.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/dvorak-vaclav-1947>

Věra Krejčíková se narodila 22. srpna 1936 v Nymburce. Vyrůstala v Praze na Kačerově, kde také chodila do místní základní školy. Matka Elsa Hamtilová se starala o domácnost, otec Otakar Hemiš pracoval jako slévač kovů. Silně se vyhraňoval proti všemu německému, což komplikovalo vztahy s rodinou jeho manželky, která byla z části německá. Válku rodina prožila v pražském Kačerově. Ve sklepě domu uchovávali lidi pronásledované nacisty včetně bratrance, který zběhl z německé armády. Po vypuknutí pražského povstání bojoval otec Věry Krejčíkové na barikádách a maminka se starala o dva mladé německé vojáky, kteří u nich našli útočiště. Sama pamětnice pak pomáhala ošetřovat přeživší koncentračních táborů. Věra Krejčíková vstoupila do komunistické strany a až do důchodu pracovala v odborech, kde měla na starosti podnikovou rekreaci. V roce 2023 žila v domově pro seniory ve Zruči nad Sázavou.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/krejcikova-vera-1936>

Všechny pamětníky kategorizujeme v databázi pod projektem, který odkazuje na publicitu Prahy 3:

Praha /||

Městská část Praha 3

CZECHIA

- [Pamětníci Prahy 3 vyprávějí](#)

Závěrečná zpráva je součástí vyúčtování (účetní doklady a výpisy z banky) a celkovým přehledem (obrat kont položkově).

Vypracovala: Linda Wolfová, linda.wolfova@postbellum.cz, 777 200 220